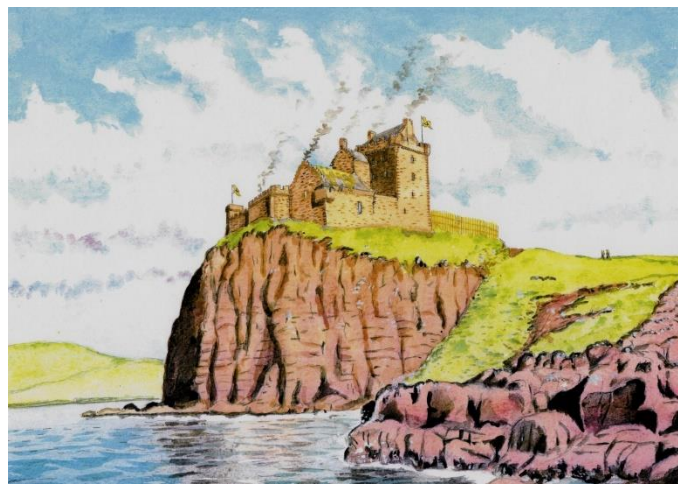

Spokenspektakel

Kindertoneel

door

ROB MAAIJEN

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.

Tel: 072 - 5 11 24 07

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **SPOKENSPEKTAKEL** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **RON MAAIJEN** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © 2021 Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (YouTube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **7** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten, Telefoon (03)3.66.44.00, E-mail: bestellen@toneelfonds.be en Website: www.toneelfonds.be.

Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

PERSONEN:

Tekstrollen:	m/v
Fergus MacDonald - geest v.d. kasteelheer	m
Morgana MacDonald - geest v.d. kasteelvrouwe	v
Duncan MacDonald - geest v.d. zoon	m
Hamersteen - familieadvocaat	m/v
Van Zwendel - projectontwikkelaar	m/v
Peter Plof - sloper	m/v
Kees Kraak - sloper	m/v
Arie van der Geest - spokenjager	m/v
Karel van der Geest - spokenjager	m/v

Dansgroep: (facultatief)

Dans spokenjagers Ghostbusters	m/v
Dans spoken Thriller	m/v

Een deel van de rollen kan zowel door mannen/jongens als vrouwen/meisjes worden gespeeld. Hiervoor zijn soms kleine aanpassingen in de tekst nodig. De volledige rolbezetting bedraagt 9 personen. Het is mogelijk de bezetting te verkleinen door dubbelrollen te gebruiken: bijvoorbeeld de slopers Pieter Plof en Kees Kraak kunnen ook de spokenjagers Arie en Karel van der Geest spelen. Een andere mogelijkheid is Hamersteen een dubbelrol te geven.

In sommige scènes kan een spokendans worden opgevoerd. De invulling van de acts, het aantal keren en de omvang van de dansgroep kunnen naar eigen inzicht en mogelijkheden worden bepaald.

ACHTERGROND:

Het stuk speelt zich af op kasteel Duntulm. Dit kasteel bestaat echt in het hoge noorden van Schotland op het eiland Skye. Het was vele jaren de woonplaats van de machtige, strijdlustige clan MacDonalds van Sleat. Nu is het alleen nog maar een ruïne op een winderige klif. Maar volgens de plaatselijke overleveringen dwalen de geesten van belangrijke clanhoofden en hun vrouwen er regelmatig rond...

U dient bij uw zaaleigenaar te informeren of de muziekrechten in een totaalcontract worden voldaan. Is dit niet het geval dan dient U contact op te nemen met: BUMA/STEMRA

SCÈNE 1

De ridderzaal

(vroeg in de avond)

(Het decor is in alle scènes hetzelfde: de ridderzaal van slot Duntulm van de clan MacDonald.

Het hele interieur vertoont sporen van ernstig verval. De grauwe muren zitten vol scheuren, vochtplekken, losgekomen pleisterwerk en grote spinnenwebben. Op verschillende plaatsen (vooral op de voorgrond) liggen brokken steen en delen van ornamenten op de vloer. In de achterwand zitten 2 grote langwerpige, spits toelopende ramen (Gotische stijl). Het glas-in-loodwerk is op verschillende plaatsen gebroken of ontbreekt. Het is aan te bevelen om dit vensterglas te maken van doorzichtig materiaal. Gebruik hiervoor bijvoorbeeld gekleurd vliegerpapier of papier dat behandeld is met slaolie. Met een lichtbron achter de vensters verspreidt het glas-in-loodwerk een sfeervolle gloed in de ridderzaal. Tussen beide vensters hangt een grote, manshoge spiegel met een zware lijst. Het glas is dof door verwerking en vertoont barsten. Het spiegeloppervlak is tevens een geheime deur, die vanuit de coulissen geopend kan worden. De spoken maken hier soms gebruik van. In het midden van de rechterwand bevindt zich een stevige deur van brede planken, vastgezet met grote spijkers en zware hengsels. Hij moet linksdraaiend naar binnen open kunnen. In het midden van de linkerwand zit een grote schouw, opgetrokken van ruwe steenblokken. De schuine kap loopt door tot aan het plafond. De ruwe achterwand van de haard is zwartgeblakerd. Het meubilair bestaat uit een grote tafel met zware poten en 3 krakkemikkige houten stoelen of krukken in het midden van de zaal. Bij aanvang van de scène is het toneel nog verlaten. Het podium is schemerig verlicht. Er hangt een laag mist boven de vloer. Na enige tijd weerklinken 8 galmende klokslagen.

Kort na de laatste klokslag komt de geest van vrouwe Morgana MacDonald van de zijkant op.

Alle geesten maken bij hun opkomst geen gebruik van de deur aan de rechterzijde, maar verschijnen gewoon via de voorgrond.

Het is een mooie, enigszins zwoele adellijke dame met lange loshangende haren. Ze heeft een opvallend bleek gezicht en handen. Haar kleding bestaat uit een lange fluwelen japon met lange mouwen; smal in de taille en enigszins uitwaaiierend. De manchetten en de kraag zijn van fraai kant. Een lang parelsnoer of een gouden ketting accentueert haar rijkdom. Vrouwe Morgana kijkt even bedachtzaam rond en gaat dan voor de grote spiegel staan. Ze bekijkt zichzelf uitgebreid van alle kanten. Dan haalt ze een borstel tevoorschijn en begint met lange halen haar haren te kammen. Ondertussen neuriet ze een (Schots) deuntje. Na een tijdje bergt ze de borstel weer op en spreekt tegen haar spiegelbeeld)

MORGANA: *(tevreden)* Dag vrouwe Morgana...Je ziet er weer mooi uit vanavond...Heer Fergus MacDonald zal tevreden zijn.... *(ze bestudeert haar gezicht wat nauwkeuriger. Morgana spijtig)* Alleen wat bleekjes... *(giechelend)* Maar dat kan haast niet anders voor iemand die al bijna 300 jaar dood is.... *(ze danst met gracieuze passen door de ridderzaal en neuriet ondertussen hetzelfde liedje als voorheen. Ze beëindigt haar dans op de voorgrond en rekt zich voldaan uit. Morgana genietend)* Ik kijk uit naar middernacht... Wij geesten zijn er ook overdag en 's avonds. We kunnen ons zichtbaar of onzichtbaar maken, als we dat willen. Maar na twaalf uur 's nachts begint toch wel de fijnste tijd... *(ondertussen komt van de zijkant haar zoontje Duncan op. Het is de geest van een adellijke jongen van 10 - 12 jaar. Hij is gekleed in de traditionele Schotse klederdracht (kleine kilt, kniekousen, baret etc.) Ook hij heeft opvallend bleke handen en gezicht)*

DUNCAN: *(enthousiast)* Mama! *(zijn moeder kijkt blij zijn kant uit en strekt uitnodigend haar armen. Duncan rent op zijn moeder af en wordt door haar uitgebreid geknuffeld)*

MORGANA: *(ontroerd)* Ach, mijn kleine Duncan, ik heb je gemist... Waar was je de hele dag?

DUNCAN: *(stoer)* Ik was met andere spookjes aan het spelen op het kinderkerkhof bij de dorpskerk.

MORGANA: *(prijzend)* Heel goed! Wat hebben jullie gedaan?

DUNCAN: *(achteloos)* We hebben alleen maar gebikkeld met de botjes die daar lagen... *(verdrietig)* En ik heb natuurlijk weer verloren.... Die andere spookjes zijn veel brutaler... *(zijn moeder*

knuffelt hem nog eens extra en aait hem liefdevol over zijn hoofd)

MORGANA: *(vertederd)* Mijn lieve Duncan de Dromer, ik houd al eeuwen van je... *(zuchtend)* Maar soms zou ik willen dat je het lef van je vader had...

DUNCAN: *(trots)* Papa is een echte held, hè mama? *(smekend)* Vertel nog eens hoe hij is doodgegaan... *(zijn moeder klapt enthousiast in haar handen. Duncan gaat op de grote tafel zitten. Hij is één en al aandacht)*

MORGANA: *(enthousiast)* Het was rond 1746.... De Schotten waren weer eens in opstand gekomen tegen de Engelse koning. Je vader was toen de aanvoerder van onze MacDonald-clan. *(ze krijgt een verheerlijkte blik. Morgana bewonderend)* Wat zag hij er stoer uit: gespierde armen,... behaarde benen,... wilde haardos... *(zwijmelend)* Hij was prachtig in zijn fraaie kilt.... *(ze stopt met vertellen en staart dromerig in de verte. Duncan bekijkt haar een tijdje vertederd vanaf zijn zitplaats. Als het te lang stil blijft, kucht hij enkele keren nadrukkelijk)*

DUNCAN: *(smekend)* Hoe ging het toen verder, mama? *(zijn moeder ontwaakt uit haar gepeins en glimlacht droevig)*

MORGANA: *(spijtig)* Bij de laatste veldslag ging van alles mis... De Engelsen hadden veel kanonnen en meer soldaten. Onze jongens hadden geen schijn van kans... *(trots)* Je vader verdedigde als laatste de vlag van onze clan. Hij vocht als een leeuw, maar de overmacht was te groot... *(emotioneel)* Hij werd neergestoken en stierf op het slagveld, terwijl hij mijn naam fluisterde.... *(zwijmelend)* Zó romantisch... *(Duncan wipt van de tafel af en knuffelt zijn moeder)*

DUNCAN: *(troostend)* En jij en ik zijn daarna dood gegaan van verdriet...

MORGANA: *(droevig)* Ja, onze harten waren gebroken en we konden niet meer verder leven... *(voldaan)* En daarom zijn we al eeuwen samen gelukkig op ons kasteel Duntulm...

DUNCAN: *(ontroerd)* Ook al ik hoor het nu zowat 300 jaar, het blijft een mooi verhaal... *(hij veegt zijn ogen droog en kijkt verlangend om zich heen. Duncan nieuwsgierig)* Waar is papa trouwens?

MORGANA: *(geruststellend)* Hij zal zo wel komen...Je weet, hij houdt van een indrukwekkende entree... *(grinnikend)* Hoor maar... *(ze luisteren allebei aandachtig. Vanuit de coulissen klinken aanzwellende Schotse muziek (het liefst*

doedelzakklanken) en zware, stampende voetstappen. Vanaf de zijkant komt Fergus MacDonald op. Hij draagt traditionele Schotse kleding: kilt, baret, kniekousen etc. Het is een stoere vechtersbaas met een wilde bos haar en een woeste baard. Hij zwaait met een groot zwaard of een zware sabel. Zijn gezicht en handen zijn bleek. Fergus marcheert door de ridderzaal en een aantal keren om de tafel heen. Hij zingt uit volle borst het strijdlid van de MacDonalds. Zijn vrouw en zoon kijken vol bewondering toe en scanderen mee op de maat van het lied)

FERGUS: *(luid)*

Hier komen de MacDonalds,
want het is de hoogste tijd.
Steeds strijden de MacDonalds
tot ons Schotland is bevrijd.

Het uur is nu gekomen,
neem de wapens in de hand.
Vecht voor jullie dromen.
Leve ons geliefde vaderland!

Laat nu de zwaarden klinken,
en vuur de musketten af!
We zullen op de vrijheid drinken
of rusten in ons kille graf.

Hier komen de MacDonalds,
wie volgt ons in de strijd?
Nooit buigen de MacDonalds:
ons Schotland moet bevrijd!

(Fergus eindigt zijn rondgang op de voorgrond. Hij bergt zijn zwaard/sabel op en spreidt uitnodigend zijn armen in de richting van zijn vrouw en zoon)

FERGUS: *(blij)* Morgana, mijn duifje... Wat een genot om je weer te zien!

MORGANA: *(smachtend)* Mijn grote held! Ik ben nog steeds stapel op je... *(zijn vrouw haast zich naar hem toe en er wordt uitgebreid geknuffeld/gezoend)*

FERGUS: *(lachend)* Rustig aan, mijn duifje... We hebben nog

eeuwen de tijd... *(hij wenkt zijn zoon, die dadelijk op hem toe snelt. Fergus lachend)* Kom erbij mijn jongen! Het is elke nacht een feest om weer bij elkaar te zijn! *(hij knuffelt zijn zoon met een ruwe hartelijkheid. Morgana kijkt vertederd toe)*

DUNCAN: *(nieuwsgierig)* Wat gaan we vanavond doen, vader?

FERGUS: *(streng)* We beginnen natuurlijk eerst met je lessen! *(zijn zoon kijkt teleurgesteld en zucht overdreven)*

DUNCAN: *(zeurend)* Moet dat nou echt?....

MORGANA: *(beslist)* Zeker te weten... Je moet nog veel leren voordat je een volwaardig spook bent.

FERGUS: *(enthousiast)* In mijn jonge jaren kon ik er wat van! Ik joeg elke bezoeker van ons kasteel Duntulm de stuipen op het lijf.

MORGANA: *(bewonderend)* Hoe groter de geest, hoe erger het beest...

FERGUS: *(trots)* Mijn grootste succes was het verjagen van 53 Japanse toeristen.

MORGANA: *(geestdriftig)* En hun Engelse gids!

FERGUS: *(enthousiast)* Ik heb ze zó laten schrikken dat ze zelfs vergaten om foto's te maken!

MORGANA: *(grinnikend)* En dát wil wat zeggen!

FERGUS: *(geestdriftig)* Ze wisten niet hoe snel ze in hun bus moesten komen. Dus géén bezichtiging van ons kasteel Duntulm...

MORGANA: *(verbaasd)* Géén beklimming van onze mooiste berg de Ben Nevis... *(Fergus haalt een zakflesje whisky tevoorschijn en neemt een flinke slok. Hij smakt overdreven, veegt goedkeurend zijn mond af en laat een flinke boer)*

FERGUS: *(verbaasd)* Ze wilden zelfs géén slokje van onze heerlijke whisky proeven.... *(Morgana maakt met haar wijsvingers horentjes op haar hoofd en beweegt zich golvend heen-en-weer)*

MORGANA: *(grommend)* Géén ontmoeting met het monster van Loch Ness...

FERGUS: *(gierend)* Nee, plankgas naar het vliegveld... Rechtstreekse vlucht terug naar Japan...

MORGANA: *(trots)* Ze hebben nóóit meer een voet in Schotland gezet! *(beiden geven elkaar een high-five)*

FERGUS: *(weemoedig)* Ach, dát waren nog eens tijden! Tegenwoordig komt er bijna geen mens meer. *(verdrietig)* Wie interesseert zich tegenwoordig nog voor kastelen en hun spoken?... We zijn verleden tijd.... *(zijn vrouw geeft hem een dikke knuffel)*

MORGANA: *(troostend)* Je blijft mijn grote held wat de toekomst ook mag brengen! *(hunkerend)* Na al die eeuwen kan ik je nog steeds opvreten...

FERGUS: *(teder)* Dát zal altijd zo blijven, moppie...

MORGANA: *(verlangend)* Mag ik alvast een hapje van je nemen? *(beiden verliezen zich nu in een innige omhelzing. Duncan kijkt een tijdje wat beschaamd toe en kucht dan heel nadrukkelijk. Zijn ouders staken hun liefkozingen en fatsoeneren zich enigszins)*

FERGUS: *(blozend)* O ja Duncan... Waar waren we gebleven?....

MORGANA: *(behulpzaam)* Bij de training voor jonge geesten...

FERGUS: *(geduldig)* Laat nog eens horen hoe je mensen aan het schrikken maakt. *(Duncan neemt met duidelijke tegenzin een quasi dreigende houding aan. Zijn ouders wachten vol spanning af)*

DUNCAN: *(zwak)* Boeh! *(zijn ouders vertrekken geen spier en schudden afkeurend hun hoofd)*

FERGUS: *(zuchtend)* We doen het nog één keertje voor... Wij zijn zogenaamd twee mensen...

MORGANA: *(enthousiast)* Laten we een verliefd stelletje spelen...

DUNCAN: *(wanhopig)* Alwéér!?!... Dat doen jullie nu al ééuwen!...

MORGANA: *(verbaasd)* Mij verveelt het nooit. Ik kan er geen genoeg van krijgen... *(gretig)* Laten we meteen beginnen! *(ze haast zich naar haar man en ze beginnen elkaar opnieuw uitbreid te knuffelen. Fergus onderbreekt kort hun liefkozingen en geeft over zijn schouder een commando)*

FERGUS: *(luid)* Duncan, doe je best! *(met veel tegenzin en diep gezucht sjokt Duncan naar de zijkant. Hij bekijkt eerst zijn ouders een tijdje hoofdschuddend. Vervolgens probeert hij zich op te laden: vuisten ballen, diep ademhalen, stampen, stoer kijken etc. Dan rent hij naar ze toe en stopt op het allerlaatste moment. Hij heft zijn armen dreigend omhoog en maakt zich groot. Het ziet er nogal lachwekkend uit)*

DUNCAN: *(zwak)* Boehoeh! *(zijn ouders reageren niet en zijn druk met elkaar bezig. Moedeloos tikt Duncan tenslotte op hun schouders. Die kijken verwonderd op)*

MORGANA: *(verbaasd)* O lieverd, was je er al? Heb jij wat gemerkt, Fergus?

FERGUS: *(verontschuldigend)* Bij jou raak ik altijd mijn gevoel van tijd kwijt, duifje. *(teleurgesteld)* Hoe zal hij óóit mensen bang kunnen maken? Andere spoken noemen hem zelfs “Duncan de Dromer”! Van wie heeft hij toch dat softe?

MORGANA: *(gniffelend)* Zeker niet van jou, stoere bink!

FERGUS: *(zuchtend)* We gaan door met de les... *(streng)* Hoe gaat het met je onzichtbaarheidsoefeningen? *(Duncan begint onrustig te draaien en wringt wanhopig zijn handen)*

DUNCAN: *(hakkellend)* Ik kan het al wat langer volhouden. Maar het lukt me niet altijd! *(wanhopig)* Waarom moet ik het trouwens leren? Er komt hier toch bijna niemand meer! *(Fergus windt zich nu duidelijk op. Hij zwaait woest met zijn vuisten)*

FERGUS: *(vermanend)* Duncan MacDonald, het is de plicht van elke geest zijn verblijfplaats en zichzelf te verdedigen.

MORGANA: *(moederlijk)* Geesten blijven alleen gezond op hun vertrouwde grond.

FERGUS: *(instemmend)* Juist! Wij geesten hebben het tegenwoordig niet gemakkelijk. De meeste mensen geloven helaas niet meer in spoken ...

MORGANA: *(verdrietig)* Daardoor verliezen wij steeds aan kracht...

FERGUS: *(dramatisch)* Onze verblijfplaatsen worden gesloopt!

MORGANA: *(gruwend)* Of gerestaureerd....

FERGUS: *(waarschuwend)* Het kan ook hier op kasteel Duntulm gebeuren. Daarom móét je trainen! Als je in vrede wilt leven, moet je voorbereid zijn op de oorlog!

MORGANA: *(bewonderend)* Goed gezegd, lieverd! *(Fergus maakt een galante buiging naar zijn vrouw. Die werpt hem kushandjes toe. Duncan heeft alles bedremmeld aangehoord)*

DUNCAN: *(zuchtend)* Oké, ik zal mijn best doen... *(hij neemt een geconcentreerde houding aan, maar stopt plotseling. De drie geesten spitsen hun oren. Vanuit de coulissen klinkt het gerammel van sleutels en het kraken van een zware deur die*

moeizaam open en dicht gaat)

FERGUS: *(verwonderd)* Krijgen we bezoek?

MORGANA: *(opgewonden)* O, spannend! Ik ga wel even kijken... *(zij haast zich weg. Fergus geeft zijn zoon nog wat instructies. Morgana komt al snel terug)*

MORGANA: *(gejaagd)* Het is die advocaat van de familie!

FERGUS: *(teleurgesteld)* O, die saaie pief... Daar valt geen lol aan te beleven!

MORGANA: *(peinzend)* Vreemd,... hij komt de laatste tijd wel erg vaak. En op rare tijdstippen... *(haar man haalt nonchalant zijn schouders op)*

FERGUS: *(geeuwend)* Ik ga maar weer eens dolen in mijn heerlijke kerkers... Ik moet mijn spinnenwebben en mijn ratjes nog verzorgen. *(Morgana loopt naar de spiegel, werpt er een haastige blik in en haalt een hand door haar haren)*

MORGANA: *(beslist)* Dan vertrek ik naar mijn torenkamertje. *(het wordt tijd om me weer wat op te knappen)*

FERGUS: *(bevelend)* Duncan, als jij nu eens hier blijft. Dan kun je mooi je onzichtbaarheid oefenen. *(grinnikend)* Ga die pennenlikker maar eens plagen! *(zijn ouders lopen innig gearmd weg. Juist voor het verlaten van de ridderzaal draait zijn moeder zich nog even om)*

MORGANA: *(bemoedigend)* Doe je best, lieverd. Je kunt het! *(Duncan kijkt ze hoofdschuddend na tot ze zijn verdwenen)*

DUNCAN: *(nabootsend)* Doe je best lieverd ...Je kúnt het! *(hij geeft driftig een trap tegen een brokstuk op de grond. Met een van pijn vertrokken gezicht grijpt hij naar zijn tenen. Duncan nijdig)* Jakkes! Moet ik mijn onzichtbaarheid weer oefenen... *(peinzend)* Als het niet lukt, ga ik me wel verstoppen... Dat is veel gemakkelijker... *(hij verlaat hinkend het podium. Het toneel blijft even leeg. Dan gaat de deur aan de rechterzijde open. Advocaat Hamersteen komt binnen met een aktetas onder de arm. Hij is gekleed in een keurig, maar saai kostuum met stropdas. Zijn brilletje met ronde glazen geeft hem een brave uitstraling.*

De advocaat neemt eerst de ridderzaal aandachtig op en legt dan voorzichtig zijn aktetas op de tafel. Hij raapt een brokstuk op van de grond en tuurt naar boven om te zien waar het vandaan gekomen is. Hij laat de steen hoofdschuddend vallen en klopt zijn

handen af. Vervolgens loopt hij naar een kapot venster en voelt huiverend hoe de tocht naar binnen komt. Hij staat stil voor de spiegel en begint zijn kapsel te fatsoeneren. Duncan komt stilletjes op. Hij gaat stiekem achter hem staan en kopieert alle bewegingen die de advocaat maakt. Na een tijdje stopt Hamersteen en draait zich langzaam om met een verwonderde gezichtsuitdrukking. Duncan draait met hem mee zodat hij achter hem blijft. Als de bezoeker hoofdschuddend naar de voorgrond loopt, verdwijnt de geest weer gniffelend.

De advocaat veegt een stoel/kruk schoon met zijn zakdoek (zorg voor overdreven stofwolken) en gaat voorzichtig zitten. Hij trommelt ongeduldig op zijn aktetas en werpt af-en-toe een blik op zijn horloge. Plotseling gaat zijn mobiel af. Hij springt op, loopt naar de voorgrond en neemt gretig aan. Duncan verschijnt weer en bespiedt hem vanachter de open haard)

HAMERSTEEN: *(luid)* Ja hallo, met advocaat Hamersteen...
..... *(verbaasd)* Ach, mijnheer Van Zwendel. U staat al bij de voordeur? *(grinnikend)* Ja, er is hier wel meer stuk in kasteel Duntulm... Maar ik kom er nu aan! We hebben nog veel te bespreken. *(de advocaat verlaat haastig de ridderzaal en trekt de deur achter zich dicht. Duncan komt tevoorschijn vanuit de coulissen)*

DUNCAN: *(peinzend)* Wat zouden ze te bespreken hebben?... Ik geloof dat ik maar in de buurt blijf... *(vanuit de coulissen klinken voetstappen en stemmen. Duncan verdwijnt weer snel. De deur gaat open en Hamersteen verschijnt in het gezelschap van Van Zwendel. Deze vastgoedhandelaar is toonbeeld van een gladde zakenman die het helemaal gemaakt heeft: stijlvol maatkostuum, hippe schoenen, strak kapsel, zonnebril met spiegelende glazen etc. Onder zijn arm draagt hij een grote opgerolde bouwtekening. Van Zwendel loopt naar de voorgrond, doet zijn zonnebril af en kijkt geringschattend rond)*

VAN ZWENDEL: *(autoritair)* Laten we meteen ter zake komen. Mijn tijd is kostbaar...

HAMERSTEEN: *(onderdanig)* Natuurlijk mijnheer Van Zwendel. *(trots)* De familie heeft mij gemachtigd om de onderhandelingen uit te voeren...

VAN ZWENDEL: *(luchtig)* Ik ben bereid om voor het hele zaakje hier een bedrag van 1,3 miljoen euro te betalen! *(Hamersteen hoort hem eerst verbaasd aan. Dan begint hij nerveus allerlei papieren*

uit zijn aktetas te bestuderen)

HAMERSTEEN: *(nervuus)* De familie zou graag een hoger bod zien: de landerijen, het kasteel.... *(Van Zwendel laat een sissend geluid horen en bekijkt de omgeving sceptisch)*

VAN ZWENDEL: *(minachtend)* Het kasteel... *(hij loopt rond en wijst met grote gebaren allerlei zaken aan in de ridderzaal aan. Van Zwendel overdreven)* Het is een complete bouwval! Een ruïne! *(opsommend)* Het dak lekt overal. De draagbalken zijn verrot. De muren zitten vol vocht en schimmel. Er is geen venster meer heel. Weer en wind hebben vrij spel... *(hij raapt een brokstuk op van de vloer en houdt dat demonstratief onder de neus van Hamersteen. Van Zwendel dramatisch)* De boel kan hier elk moment instorten! We staan hier met gevaar voor eigen leven! *(hij smijt met een nijdig gebaar het stuk steen neer. Het komt precies op de tenen van de advocaat terecht. Die trekt allerlei grimassen om de pijn te verbijten)*

HAMERSTEEN: *(nervuus)* Ik heb van de familie maar weinig onderhandelingsruimte gekregen...

VAN ZWENDEL: *(nijdig)* Die adel met z'n kouwe kak kan zoveel willen... Ze zijn verleden tijd! Wij ondernemers maken tegenwoordig de dienst uit.

HAMERSTEEN: *(smekend)* Kan het bod écht niet wat hoger? *(Van Zwendel kijkt hem een lange tijd doordringend aan, legt de bouwtekening op tafel en haalt dan demonstratief een zakrekenmachine tevoorschijn. Hij tikt met driftige bewegingen toetsen in en knikt dan instemmend)*

VAN ZWENDEL: *(zuchtend)* Goed... Ik zal mijn bod verhogen tot 1,5 miljoen euro. *(sluw)* Je zou tegen de familie kunnen zeggen dat je een prijs van 1,4 miljoen hebt weten los te peuteren... Het verschil steek je vervolgens in je eigen zak. *(luchtig)* Beschouw deze tip als een soort beloning voor onze samenwerking.... *(Hamersteen staart hem eerst vol ongeloof aan, maar begint na een tijdje vals te lachen)*

HAMERSTEEN: *(grinnikend)* Een gevalletje creatief boekhouden dus...

VAN ZWENDEL: *(geniepig)* Precies... Iedereen wordt er beter van... *(hoopvol)* Hebben wij een deal? *(de advocaat schudt hem meteen krachtig de hand)*

HAMERSTEEN: *(beslist)* Kasteel Duntulm is verkocht! *(Van Zwendel*

steekt triomfantelijk zijn vuist in de hoogte)

VAN ZWENDEL: *(opgetogen)* Yes! *(beslist)* Kom vandaag langs op mijn kantoor om alles vast te leggen.

HAMERSTEEN: *(onderdanig)* Zeker! *(aarzelend)* Maar wat ik me afvraag... Waarom wil je deze bouwval eigenlijk zó graag hebben?... *(de ander kijkt hem een tijdje indringend aan)*

VAN ZWENDEL: *(bedachtzaam)* Kan ik je vertrouwen?...

HAMERSTEEN: *(bekijkt hem aandachtig en begint dan te grinniken. Hij geeft de ander een high-five. Hamersteen slijmerig)* Natuurlijk... Wij zijn nu immers dief en diefjesmaat...

VAN ZWENDEL: *(trots)* Ik heb een vriendje op het ministerie. Die speelt tegen betaling wel eens wat interessante nieuwtjes door... *(hij kijkt omzichtig om zich heen. Van Zwendel samenzweerderig)* Over een paar jaar wordt hier vlakbij een nieuwe snelweg aangelegd. *(enthousiast)* Deze grond wordt dan ineens een toplocatie! Dus ga ik hier alvast luxe appartementen bouwen. Ze gaan mij bij de verkoop een enorm kapitaal opleveren!

HAMERSTEEN: *(verbaasd)* Ga je kasteel Duntulm dan slopen? *(Van Zwendel rolt de bouwtekening op tafel uit en wijst onderdelen op de kaart aan. Hamersteen kijkt vol verbazing naar de bouwplannen. Duncan komt tevoorschijn en luistert op afstand aandachtig mee)*

VAN ZWENDEL: *(achteloos)* Niet helemaal. De torens blijven staan en worden liftgebouwen. De kelders blijven ook gespaard en daar maken wij een ondergrondse parkeergarage van. De rest wordt eerst gesloopt en dan volgebouwd met luxe appartementen.

HAMERSTEEN: *(protesterend)* Maar kasteel Duntulm is wel een monument. Mag dat allemaal zo?

VAN ZWENDEL: *(onverschillig)* Wetten en regels zijn er om overtreden te worden. Een kasteel minder,.. dat is de prijs van de vooruitgang. *(Hamersteen schudt bedenkelijk zijn hoofd, maar overhandigt vervolgens een grote sleutel van de voordeur)*

HAMERSTEEN: *(zuchtend)* Hier is de sleutel van het kasteel. Ik ga nu de familie inlichten.... *(hij schudt de ander de hand en loopt met gebogen hoofd weg. Duncan verlaat ook verdrietig de ridderzaal. Zodra Hamersteen de deur uit is, maakt Van Zwendel*

een rondedans onder het slaken van vreugdekreten. Als hij zijn beheersing weer heeft teruggevonden, brengt hij zijn kapsel in model voor de spiegel. Op de voorgrond kust hij de sleutel)

VAN ZWENDEL: *(opgetogen)* Van Zwendel, je bent briljant! Dit project gaat je een fortuin opleveren! *(hij zoekt snel zijn mobiel)*

VAN ZWENDEL: *(opgewonden)* Geen moment te verliezen. *(hij toetst een nummer in. Van Zwendel dwingend)* Met Van Zwendel. Het is zover. Jullie kunnen komen. Ik ben in kasteel Duntulm. *(hij luistert naar de reactie van de ander en knikt instemmend. Van Zwendel geïrriteerd)* O ja, ik zal de voordeur op een kier zetten, want de bel is stuk. *(hij schakelt het toestel uit en verlaat snel de ridderzaal. Duncan komt voorzichtig weer tevoorschijn. Hij kijkt omzichtig rond en rolt dan de bouwtekening op tafel uit. Hij bekijkt die met grote schrikogen.)*

Er klinken voetstappen vanuit de coulissen. Duncan rolt de tekening haastig op, maar laat hem per ongeluk op de grond vallen. Hij komt onder de tafel terecht. Duncan maakt zich paniekerig uit de voeten. Van Zwendel komt direct daarna neuriënd binnen. Hij loopt naar de tafel en zoekt naar de bouwplannen. Van Zwendel verbaasd) Vreemd... Ik had de tekening toch hier neergelegd... (hij kijkt gejaagd rond en vindt de tekening al snel op de grond. Hij raapt de tekening op en kijkt met een verwonderde uitdrukking om zich heen. Dan haalt hij zijn schouders op en begint de plannen ingespannen te bestuderen. Zijn vingers glijden over het ontwerp en zo nu en dan mompelt hij in zichzelf.

Na een tijdje gaat de deur open en komen 2 mannen binnen: het slopers duo Pieter Plof en Kees Kraak. Ze zijn gekleed in stoere werkkleding: spijkerbroek, geruite blouse, brede bretels, zware schoenen. Ze hebben veiligheidshelmen op met een lampje. Pieter Plof kauwt voortdurend ongegeneerd op een grote, uitgedoofde sigaar. Hij schudt Van Zwendel krachtig de hand)

PIETER: *(hard)* De naam is Pieter Plof. En dit is mijn maat Kees Kraak. *(Kees geeft ook een stevige hand. Pieter luchtig)* Meneer had een klusje voor ons?

KEES: *(nieuwsgierig)* En er was kennelijk haast bij...

VAN ZWENDEL: *(waardierend)* Precies! *(hij rolt de bouwtekening uit. Beide mannen bekijken de tekening aandachtig. Van Zwendel trots)* Dit is kasteel Duntulm. Ik wil er een luxe

appartementencomplex van maken. Daarvoor moeten de torens blijven bestaan. Maar het middengedeelte wil ik helemaal plat... De kelders moeten ook gespaard blijven... Kunnen jullie deze klus aan? *(het tweetal buigt zich nog eens over de tekening. Vervolgens taxeren ze het plafond en de muren van de ridderzaal. Ze kijken elkaar aan en knikken dan instemmend)*

PIETER: *(beslist)* Met de firma Plof-en-Kraak, bent u zeker van uw zaak!

VAN ZWENDEL: *(belangstellend)* Hoe gaan jullie deze klus aanpakken? *(Pieter loopt naar een muur en klopt er stevig op)*

PIETER: *(zelfverzekerd)* We boren diepe gaten in dit soort dragende muren. Daarin plaatsen we staven dynamiet. Die brengen we op veilige afstand tot ontploffing.

KEES: *(keihard)* Kaboem!!! *(tot groot genoegen van het tweetal krimpt Van Zwendel in elkaar van schrik)*

PIETER: *(trots)* In een vloek en een zucht, vliegt het hele zaakje in de lucht!

KEES: *(nuchter)* En de zwaartekracht doet de rest... *(Van Zwendel kijkt omzichtig om zich heen en wenkt hen dichterbij)*

VAN ZWENDEL: *(samenzweerderig)* Het moet snel en onopvallend gebeuren. Ik wil geen gezeur met Monumentenzorg en zo...

PIETER: *(spottend)* Met dat soort wetten maken wij korte metten...

KEES: *(peinzend)* Wij zouden vannacht onze voorbereidingen al kunnen treffen....

PIETER: *(zakelijk)* Tegen extra betaling natuurlijk...

VAN ZWENDEL: *(nonchalant)* Geld is geen probleem. *(hij zoekt in zijn zakken. Van Zwendel peinzend)* Ik zal jullie alvast de sleutel van het kasteel geven. *(Pieter gebaart hem te stoppen met zoeken)*

PIETER: *(beslist)* Niet nodig, meneertje. We breken vannacht gewoon de voordeur open.

VAN ZWENDEL: *(verbaasd)* Jullie breken de voordeur open?... Waarom zou je al die moeite doen?

KEES: *(geniepig)* Stel dat het niet alles volgens plan verloopt... Dan kunt u nog altijd zeggen dat het allemaal het werk van inbrekers is geweest... *(hij geeft Van Zwendel een betekenisvolle knipoog. Die staart hem eerst vol ongeloof aan, maar begint dan na een*

tijdje vals te grinniken)

VAN ZWENDEL: *(gniffelend)* Ik geloof dat wij prima zaken gaan doen, heren... *(ze schudden elkaar stevig de hand. De slopers nemen de bouwtekening in ontvangst)*

PIETER: *(beslist)* Wij plaatsen de ladingen na middernacht.

KEES: *(grinnikend)* Morgen ziet kasteel Duntulm er héél anders uit. *(ze tikken aan hun helm als groet en slenteren weg met hun handen in de zakken. Van Zwendel kijkt hen tevreden na en maakt opnieuw een vreugdedansje. Dan gaat hij voor de spiegel staan en bewondert zichzelf)*

VAN ZWENDEL: *(voldaan)* Ik ben werkelijk briljant! *(vervolgens verlaat hij met huppelpasjes de ridderzaal en sluit de deur met een klap. Direct daarna komt Duncan tevoorschijn. Hij wringt wanhopig zijn handen en loopt zenuwachtig heen-en-weer. Dan haalt hij diep adem en zet het op een schreeuwen)*

DUNCAN: *(luid)* Alarm!!! *(enkele keren herhalen. Zijn vader en moeder komen snel uit tegengestelde richting op)*

MORGANA: *(ontdaan)* Lieverd, je liet me schrikken. Ik schoot bijna uit met mijn poederdoos...

FERGUS: *(geïrriteerd)* Je hebt mijn ratjes weggejaagd! Wat ben je in hemelsnaam aan het uitspoken?

DUNCAN: *(verontwaardigd)* Mama, papa, er komen boze mannen naar ons kasteel! *(Morgana kijkt heel verheugd)*

MORGANA: *(verlekkerd)* O, ik ben dol op boze mannen... Laat ze maar komen!

DUNCAN: *(boos)* Ze gaan inbreken!

FERGUS: *(verbaasd)* Inbreken? Er valt hier al ééuwen niets meer te halen...

DUNCAN: *(ontdaan)* Ze willen de boel laten ontploffen!

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto